

Черны-тѣ очички,
Бѣлы-тѣ гърдички

А ги покажи.

Вѣрно, безъ пристрѣвка
Гладичкѣ цѣлѣвкѣ

А ми харижи.

Гъсѣ лице за смѣно,
Къмъ сърце огнѣно

Тихо погледни;

На рѣцѣ прострени,
До гърди ранени

Кротко полегни.

Настояща-та преведена отъ Т. П.

Отъ гдѣ да наченѣ, о любезна моя!
Да ти исприкажѣ съ нѣкой леснинѣ,
Гички-тѣ си мъжи, малки и голѣми
Кой-то дъѣ тегли-ѣ въ мой-тѣ младинѣ.

За таквази слѣчка, трѣба и набѣлка
И не бесна мдрость — нѣкой умѣ высокъ